

ת"פ 17018/01/19 - מדינת ישראל נגד מחמוד עלקם, אחמד עלקם, מוחמד עלקם

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 17018-01-19 מדינת ישראל נ'
עלקם(אחר/נוסף) ואח'

בפני כבוד השופט ארנון איתן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מחמוד עלקם
2. אחמד עלקם
3. מוחמד עלקם

הנאשמים

גזר דין

רקע והליכים קודמים:

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם ובמסגרת הסדר טעון בכתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז 1977 (להלן: "חוק העונשין"), ונאשמים 1-2 גם בעבירה של קשירת קשר לעשות עוון, לפי סעיף 499 (א)(2) לחוק העונשין.
2. בחלק הכללי שבכתב האישום צוין כדלקמן:
 - א. הנאשמים הינם אחים המשתייכים למשפחת עלקם
 - ב. מר עלקם שאחר הינו אביהם של הנאשמים.
 - ג. מר געפר נאבאבתה (להלן: "המתלונן") הינו דודו של המנוח איהב נבאבתה (להלן: "הקורבן") שנרצח ביום 31.10.18 על ידי אנשים שזהותם אינה ידוע למאשימה.
 - ד. מר עלי אבו הידואן (להלן: "עלי") היה חבר של הקורבן ומאז שנרצח הינו בקשר עם משפחת הקורבן.
 - ה. מר וואליד עטייה (להלן: "מתלונן 2") הינו גיסו של הקורבן ובעלה של אסיל נבאבתה, אחותו של הקורבן (להלן "אסיל")

1. לאחר הרצח חשדה משפחת הקורבן כי גורמים ממשפחת עלקם הם שרצחו את הקורבן.
2. טרם האירוע המתואר באישום 1, פרסמה אסיל באתר הפייסבוק הודעות בהן האשימה את אביהם של הנאשמים ומשפחתם ברצח.
3. על פי הנטען בכתב האישום שתוקן ביום 24.11.18 בשעה 17:12 או בסמוך לכך, קשרו הנאשמים 1-2 קשר לשם ביצוע עוון וזאת בעת שיחה טלפונית שנערכה ביניהם. במהלך אותה שיחה שאל נאשם 2 את נאשם 1 היכן נמצא המתלונן 1 ואדם נוסף שנסע עמו ברכב השייך למתלונן. נאשם 1 השיב לו שהמתלונן והאדם הנוסף תכף נכנסים ברכב לכביש ענתא וכי הוא נוסע אחריהם. נאשם 2 ביקש מנאשם 1 שישמור על קשר עין עמם.
4. באותו היום בשעה 17:20 או בסמוך, נסעו המתלונן ועלי לבית משפחת הקורבן בענתא, כאשר עלי נוהג ברכב והמתלונן יושב לצדו. בעת שהגיעו בסמוך למאפיית "בית אלנעמה" בכביש הראשי במ.פ. שועאפט, חסמו הנאשמים ואדם נוסף שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחר") את הרכב, והחלו לדפוק על מכסה המנוע. הנאשמים צעקו כלפיהם: "עצרו עצרו" תוך שסימנו למתלונן ועלי באמצעות ידיהם.
- הנאשמים והאחר ניגשו לחלון הרכב שלצד הנהג בו ישב המתלונן ואמרו לו את הדברים הבאים: "אל תסתובב בכביש יותר מדי". בהמשך שלפו הנאשמים חפצים הנחזים להיות אקדחים וכיוונו אותם לעבר המתלונן. באותן הנסיבות הכניס המתלונן את ידו לז'קט שלבש בכדי להוציא סכין יפנית על מנת להגן על עצמו, ובתגובה ומשהבחינו בכך הנאשמים אמו לו: "אל תוציא שום דבר, אם נראה אותך עוד פעם פה בשכונה או איפה שנראה אנחנו נפגע בך. אם נראה אותך בכביש אתה לא יודע מה יקרה לך, לך חפש מי רצח את האחייך שלך", והכל תוך שהם מצמידים חפצים הנחזים להיות אקדחים לראשו של המתלונן.
- בשלב הבא ניגשו נאשם 2 והאחר לחלון הרכב בסמוך למושב הנהג, ושאלו את עלי לאיזה משפחה הוא שייך. עלי השיב כי הוא שייך למשפחת הדוואן. בתגובה אמרו לו: "אבו הדואן אנחנו לא רוצים לראות אותך עם המתלונן 1 אל תסתובב עם המתלונן" בהמשך אמר נאשם 3 לעלי ולמתלונן: "יאללה תלכו מפה תוך שנתן מכות לרכב".

רישום קודם ותסקירי שרות המבחן:

5. נאשמים 1-2 נעדרי עבר פלילי. לנאשם 3 שתי הרשעות קודמות בגין עבירות תקיפה איומים שימוש בכוח או באיומים למניעת מעצר ועבירת התפרעות בגין ריצה שתי תקופות מאסר בפועל.
6. בעניינם של שלושת הנאשמים הוגשו תסקירים. אביא מתוכם בתמצית.

נאשם 1 כבן 24 נשוי ואב לילדה כבת שנה. הנאשם עד למעצרו עבד כאינסטלטור, וטרם מעצרו למד לדבריו בקורס תכנון ומערכות כיווי. בתסקיר פירוט אודות הרקע המשפחתי של הנאשם. באשר לעבירה הרי שהנאשם לא נטל אחריות על ביצועה, אף לא ביחס למרכיב התכנון כמפורט באישום. על פיו המפגש במתלון היה אקראי ושיחת הטלפון נועדה להזהיר את אחיו מפני פגיעה בו. הנאשם הוסיף, כי מספר ימים קודם לאירוע המתלוננים הגיעו לביתם ואיימו לפגוע בהם. הנאשם מסר לשרות המבחן כי הכיר את הנרצח שהיה לדבריו חברו, ולדברי שרות המבחן ניכר כי קיימת אצלו יכולת אמפטית וצער על הירצחו של הקורבן. הנאשם הציג בפני שרות המבחן בקשה להוצאת צו מניעת הטרדה מאיימת שהוגשה על ידו יום לאחר האירוע נשוא האישום, וכן הציג את צו ההרחקה שניתן בעקבותיה (ה"ט 56820-11-18 מיום 27.11.18).

שרות המבחן התרשם כי הנאשם מבטא שאיפות לניהול אורח חיים תקין ללא מעורבות נוספת בפלילים, וכן מגלה תפקוד תעסוקתי יציב ואחריות לפרנסת משפחתו, כשההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע. שרות המבחן מציין כי בהתייחסו לעבירה הנאשם מתאר את חלקו בכך שהזהיר את אחיו בהגעת המתלוננים, והוא שלל כל קשר עמם. בנסיבות האמורות התקשה שרות המבחן להעריך את מערכת היחסים הקיימת בין הצדדים, ובהתאם את רמת הסיכון להישנותו של אירוע דומה. המלצתו הינה להטלת עונש על דרך עבודות השירות ככל ויוחלט על מאסר, זאת לצד מאסר על תנאי, וצו מבחן למשך שנה לצורך מעקב ופיקוח.

7. הנאשם 2 כבן 32 נשוי ואב לחמישה ילדים בגילאים 12-3. טרם מעצרו התגורר עם משפחתו במ.פ. שועאפט, ועבד כהנדסאי בחברת החשמל אלקודס. בתסקיר פירוט אודות הרקע המשפחתי בו צמח הנאשם, וכן התייחסות פרטנית הנוגעת לשניים מילדיו. הנאשם נטל אחריות חלקית ביחס לעבירות בהן הורשע, והוא אף שלל תכנון מוקדם כמפורט באישום או אחיזה בכלי הנחזה להיות אקדח. הנאשם מסר בשרות המבחן התייחסות אודות משפחת הקורבן, וכן לרקע בו פרץ הסכסוך. על פיו קודם לאירוע, הגיעו המתלוננים לביתם ואיימו לפגוע בהם, בעקבות זאת הוגשה על ידם תלונה במשטרה. אף הנאשם הציג בפני שרות המבחן בקשה להוצאת צו למניעת הטרדה מאיימת וכן את ההחלטה שניתנה בעניין זה.

להתרשמות שרות המבחן לנאשם יכולות וכישורים בתחום התעסוקתי והוא מגלה תפקוד תעסוקתי תקין, כשההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע עבורו. על פיהם מתיאוריו עולה כי ברקע לתגובתו חשש וחרדה מפני המתלוננים ורצון להגן על עצמו ועל בני משפחתו. שרות המבחן מציין כי בהתייחסו לעבירה הנאשם מתאר את חלקו בכך שהזהיר את אחיו בהגעת המתלוננים, והוא שלל כל קשר עמם. בנסיבות האמורות התקשה שרות המבחן להעריך את מערכת היחסים הקיימת בין הצדדים, ובהתאם את רמת הסיכון להישנותו של אירוע דומה. המלצתו הינה להטלת עונש על דרך עבודות השירות ככל ויוחלט על מאסר, זאת לצד מאסר על תנאי, וצו מבחן למשך שנה לצורך מעקב ופיקוח.

8. הנאשם 3 כבן 26 נשוי ואב לשני ילדים. עד למעצרו התגורר במ.פ. שועאפט ועבד כחשמלאי. בתסקיר פירוט אודות הרקע המשפחתי בו צמח הנאשם, וכן התייחסות לעברו הפלילי. בשנת 2014 נדון הנאשם למאסר למשך 5 חודשים ורכיבי ענישה נוספים בגין עבירות תקיפה ואיומים. במהלך תקופה זו נדון לריצוי מאסר נוסף למשך 15 יום. הנאשם תיאר בפני שרות המבחן את הרקע לביצוע העבירות, במרכזו עומד כאמור סכסוך משפחתי. הנאשם שלל תכנון מוקדם כמפורט באישום או אחיזה בכלי הנחזה להיות אקדח, אלא במקל מתוך רצון להגן על עצמו ועל אחיו, ולא משום רצון לפגוע במתלוננים. הנאשם הציג בפני שרות המבחן בקשה להוצאת צו למניעת הטרדה מאיימת שהוגשה על ידו וכן את ההחלטה

שניתנה.

בעניינו צוין כי הוא מבטא שאיפות לניהול אורח חיים תקין, והוא מגלה מחויבות למשפחתו. מאידך, דפוסי אישיותו דלים ובלתי בשלים ולהתרשמותם הנאשם עלול לפעול באופן אימפולסיבי ולא שקול. בנסיבות האמורות התקשה שרות המבחן להעריך את מערכת היחסים הקיימת בין הצדדים, ובהתאם את רמת הסיכון להישנותו של אירוע דומה. המלצתו הינה להטלת עונש על דרך עבודות השירות ככל ויחלט על מאסר, זאת לצד מאסר על תנאי, וצו מבחן למשך שנה לצורך מעקב ופיקוח.

תמצית טיעוני הצדדים:

9. ב"כ המאשימה הפנתה לכתב האישום המתוקן ולעבירות בהן הורשעו הנאשמים, אשר בביצוען קיימת פגיעה באינטרס חברתי הנוגע בהגנה על שלוות הנפש של הפרט מפני מעשה הפחדה והקנטה שלא כדין, וכן הגנה על חופש הפעולה של הפרט. נטען, כי המדובר באירוע נמשך שתחילתו בקשר טלפוני בין נאשמים 1 ו-2, והמשכו בפעולה האלימה בה נקטו כל הנאשמים. הוסף, כי במעשיהם באים לידי ביטוי תחכום ותעוזה עת נעשה שימוש בחפץ הנחזה להיות אקדח ע"מ לאיים באמצעותו על המתלונן, ואף אם אין המדובר באקדח אמיתי הרי שאפקט האיום, בתחושתו של המתלונן, הינה זהה. עוד נטען, כי מעשה האיום בוצע על ידי מספר אנשים, ויש בכך כדי ליצור אצל המתלונן תחושות חשש ומורא מוגברים. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה הפנתה המאשימה להודאת הנאשמים והחיסכון בזמן שיפוטי.

ביחס לנאשמים 1-2 ציינה כי הם נעדרי עבר פלילי ובעניינם מתחם הענישה הינו החל ממאסר קצר שיכול וירוצה על דרך עבודות השירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי. על רקע תוכנם של התסקירים והעדר נטילת אחריות, עתרה בעניינם להטלת עונש מאסר למשך 10 חודשים, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

באשר לנאשם 3 ועל רקע תוכנו של התסקיר ורישומי הפלילי הכולל עבירות אלימות ואיומים, ביקשה לקבוע את מתחם הענישה החל ממאסר קצר בפועל ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל, ולהטיל עליו 12 חודשי מאסר לצד מאסר על תנאי קנס והתחייבות.

10. ב"כ הנאשם הפנה לרקע בו בוצעו העבירות וכפי שמשתקפים הדברים בחלקו הכללי של כתב האישום. נטען, כי ברקע לסכסוך חשדם של המתלוננים כי למשפחת הנאשמים קשר למות הקורבן. חשד זה הופך גם ברשתות החברתיות. על פיו, מספר ימים קודם לאירוע הגיעו המתלוננים תוך שהם חמושים ובלוויית אנשים נוספים לביתם של הנאשמים, ואיימו עליהם. נוסף לכך, ביקש הסנגור לתת משקל לעובדה כי המדובר באירוע בודד וכן לאופיו של האיום כעולה מכתב האישום. עוד נטען כי להודאתם בסיטואציה זו משקל יתר, שכן בכך נחסכה עדותם של המתלוננים בבית המשפט בסיטואציה מורכבת וטעונית. כמו כן צוין, כי בפסיקה קיימת אבחנה ברורה בין איום שנעשה באמצעות נשק חם או קר לבין חפץ הנחזה להיות אקדח או סכין. בנסיבות אלו ביקש לקבוע את רף האיום במדרג נמוך של חומרה.

עוד הוסף, כי תחילתו של תיק זה במעצרים של הנאשמים בחשד לביצוע עבירת הרצח, ובהמשך, ואף שכתב האישום כלל רק את עבירת האיומים, הוגשה בעניינם בקשת מעצר עד תם ההליכים המשפטיים. ההגנה ביקשה ליתן משקל לתקופה בה שהו נאשמים 1-2 במעצר, וכן את התקופה הנוספת בה היו נתונים בתנאים מגבילים, זאת כשהם מנותקים ממשפחותיהם.

באשר לנסיבות אישיות צוין ביחס לנאשמים 1-2 כי הם נעדרו עבר פלילי ומנהלים אורח חיים נורמטיבי. באשר לנאשם 3 צוין שעברו אינו מכביד, אף שריצה שתי תקופות מאסר. את התייחסותם לעבירה והעדר נטילת אחריות כעולה מתסקיר שרות המבחן, הסביר הסנגור במורכבות האירוע והפעולות שננקטו על ידי המתלוננים קודם לכן. בנסיבות האמורות הפנה הסנגור לפסיקה תומכת וציין כי מתחם הענישה בכל הנוגע לעבירה זו מתחיל במאסר על תנאי, ועד למאסר קצר בפועל. בהתייחס להמלצת שרות המבחן ביחס לכלל הנאשמים, ציין כי הם אינם מעוניינים לרצות את העונש על דרך עבודות השירות, וביקש כי תוטל עליהם תקופת מאסר קצרה שלא תעלה על 3 חודשים ויום, בניכוי ימי מעצרים.

11. בסיום ציין נאשם 2 כי הם נותקו ממשפחותיהם למשך תקופה ארוכה. עוד הוסיף, כי הוריו חולים והם אינם עובדים משך תקופה ארוכה. באשר לנאשמים 1,3 הרי שהם הסתפקו בטעון שהובא על ידי הסנגור.

דין:

12. במקרה דנן, הערכים החברתיים שנפגעו הינם הגנה על חיי אדם וכן הזכות לביטחון אישי ושלמות הנפש. נסיבות האירוע מצביעים על רף חומרה גבוה בו שלובים תכנון מראש ושימוש בחפצים הנחזים להיות אקדחים. ביצוע העבירות על ידי הנאשמים מבטא פגיעה בערכים חברתיים המבטיחים קיומה של חברה מתוקנת, שבה לחיי אדם ערך והגנה, והמרחב הציבורי הוא כזה שאזרח מתהלך בו בבטחה, ובלא חשש.

באשר לקשירת הקשר לביצוע עוון, הרי שבעצם ביצוע העבירה, פגעו נאשמים 1-2 בערכים חברתיים הנוגעים בתחושת ביטחון ומניעת התארגנות עבריינית הפוגעת במרקם החיים החברתי.

בנוסף ובהתאם לכתב האישום המתוקן, נכון יהיה להביא בחשבון גם את הרקע לביצוען של העבירות, הנוגע בחשד מצד משפחת הקורבן כי גורמים ממשפחת הנאשמים מעורבים במותו של הקורבן. אדגיש, כי לכך משקל מסוים, שכן אף אם אצא מנקודת מוצא לפיה קיים היה רקע קודם לאירוע, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בנוסחו המתוקן של כתב האישום ובטיעוני הסנגור המקבלים ביטוי גם במסמכים שהוצגו בפני שרות המבחן, מעשה העבירה במקרה זה הינו חמור בנסיבותיו, והוא מצביע על התנהגות חסרת מעצורים ופורעת חוק. הנאשמים ואדם נוסף שזהותו אינה ידועה פעלו בצוותא ולאחר תכנון מוקדם, לאיתור רכבו של המתלונן, הגעה אליו וחסמת דרכו. במהלך האירוע כונו לעברו חפצים הנחזים להיות אקדחים, ובהמשך אף הוצמד לראשו אותו החפץ, תוך שמתלווים לכך איומים ברורים ומפורשים לפגיעה בו. בהיבט זה צודקת המאשימה בטיעוניה כי במקרה זה לעובדה כי אין המדובר באקדח אמיתי משקל מועט, שכן מנקודת מבטו הסובייקטיבית של המתלונן החשש לפגיעה בו ובעלי הינה זהה. חשש זה מקבל אף ביטוי בפעולת המתלונן עצמו כפי שבאה לידי ביטוי

בסעיף 9 לפרק העובדות שבכתב האישום. לכך יש להוסיף גם את עמדת שירות המבחן אודות העדר נטילת אחריות, ובהתאם קושי מצדם להעריך באופן מלא את רמת הסיכון העלולה להיווצר בהמשך. קביעה זו יוצרת חשש להתלקחות מחודשת בין הצדדים.

13. עיון בפסיקות בתי המשפט ביחס לעבירות איומים לבדה מלמדת על קשת ענישה רחבה כשמתחם הענישה הינו החל ממאסר צופה פני עתיד. בענייננו בנוסף לעבירה זו, קיימת עבירה נוספת (המיוחסת לנאשמים 1-2) שעניינה קשירת קשר לביצוע עוון. שילובן של העבירות יחד ואופי האירוע ביחס לכלל הנאשמים, מצדיק בנסיבותיו של המקרה קביעת מתחם ענישה המתחיל ממאסר קצר שיכול וירוצה על דרך עבודות השירות ועד למאסר בפועל למשך 12 חודשים, זאת בצירוף מאסר על תנאי קנס ופיצוי.

(ראו: רע"פ 8062/1 אלכס ברזק נ' מדינת ישראל (9.4.14), ע"פ 33444-09-13 ישראל נגד מדינת ישראל (21.1.14), עפ"ג 60712-11-16 צאלח עלאוה נגד מדינת ישראל (23.4.17), ע"פ 2434-06-16 (5.7.16), ע"פ 38759-05-14 יניב זגורי נגד מדינת ישראל (21.1.15)).

גזירת העונש המתאים לנאשמים:

14. בגזירת העונש המתאים לנאשמים, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא' לחוק העונשין). במסגרת שיקוליי הבאתי בחשבון את הודאתם בבית המשפט. אכן, מתסקירי שירות המבחן עולה כי הם אינם נוטלים אחריות על המעשים או שהאחריות אותה נטלו הינה חלקית. יחד עם זאת, ומבלי להקל ראש באירוע וחומרתו, נכון יהיה לראות עמדות אלו על רקע מכלול הנתונים העומדים בבסיס האירוע, ובאים לידי ביטוי בכתב האישום עצמו. לכך יש להוסיף את העובדה, כי הודאותיהם חסכו את העדת המתלוננים בתיק, נתון אותו אזקוף לזכותם, ובמיוחד על רקע הסכסוך הקיים והמתואר באישום.

ביחס לנאשם 1 הרי שהבאתי בחשבון גם את גילו הצעיר, העדר עבר פלילי והתרשמות שירות המבחן כי הוא נעדר דפוסי פעולה אלימים, וביטא בפניהם שאיפות לניהול אורח חיים תקין ללא מעורבות נוספת בפלילים, כשאחריותו ממוקדת כעת כלפי תעסוקה קבועה ופרנסת משפחתו.

באשר לנאשם 2 הבאתי בחשבון את העובדה כי הוא נעדר עבר פלילי, וכן את נסיבותיו האישיות-משפחתיות כפי שפורטו בתסקיר, וכן התרשמותם כי על הפרק נאשם נעדר דפוסי פעולה אלימים, לו יכולות וכישורים בתחום התעסוקתי ותפקודו תקין.

באשר לנאשם 3 הרי שלא מצאתי מקום לקבוע בעניינו מתחם ענישה שונה, זאת משום העובדה כי קשירת הקשר אינה מיוחסת לו. אדגיש, כי חברתו לנאשמים 1-2 לצורך קידום הפעולה העבריינית ופעולותיו במהלך האירוע משקפות חומרה זהה. יתר על כן, הנאשם נדון בשנת 2014 לתקופת מאסר בפועל בגין עבירות אלימות ואיומים משנת 2012. במהלך ריצוי העונש נדון לתקופת מאסר קצרה נוספת בגין שימוש בכוח או באיומים למניעת מעצר וכן עבירת התפרעות. נוסף לכך, ולהתרשמות שירות המבחן, ואף שביטא בפניהם שאיפות לניהול אורח חיים תקין, עלול הוא לפעול באופן אימפולסיבי ושאינו שקול.

15. במסגרת שיקוליי אביא בחשבון גם את המלצת שרות המבחן להסתפק במקרה זה בהטלת עונש שירוצה על דרך עבודות השרות, וכן את המלצתם להטלת רכיב של מבחן. לכך יש להוסיף את העובדה כי הנאשמים היו עצורים במסגרת תיק זה משך תקופה של כשלושה שבועות, ובמשך תקופה נוספת שהו תחת תנאים מגבילים, תוך שהם מנותקים ממשפחותיהם.

16. לאור כל אלו ראיתי להטיל על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשמים 1-2:

א. מאסר בפועל למשך 5 חודשים בניכוי ימי מעצרם במסגרת תיק זה.

נאשם 1 יתייצב לריצוי העונש ביום 3.11.19 בימ"ר ניצן עד השעה 10:00 כשרשותו תעודת זהות או דרכון.

נאשם 2 יתייצב לריצוי העונש ביום 25.8.19 בימ"ר ניצן עד השעה 10:00 כשרשותו תעודת זהות או דרכון.

ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים לתקופה של שלוש שנים שלא יעברו עבירה מן העבירות בהן הורשע.

ג. כל אחד מהנאשמים יישא בתשלום קנס בסך 1500 ₪ אשר ישולם עד ליום 6.9.19.

ד. כל אחד מהנאשמים יפצה את המתלון בסכום של 1500 ₪ עד ליום 6.9.19. הפיצוי יועבר באמצעות מזכירות בית המשפט.

נאשם 3:

א. מאסר בפועל למשך 6 חודשים ויום אחד בניכוי ימי מעצרו בתיק זה.

נאשם 3 יתייצב לריצוי העונש ביום 25.8.19 בימ"ר ניצן עד השעה 10:00 כשרשותו תעודת זהות או דרכון.

ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים לתקופה של שלוש שנים שלא יעבור את העבירה בה

הורשע.

ג. הנאשם יישא בתשלום קנס בסך 1500 ₪ אשר ישולם עד ליום 6.9.19.

ד. הנאשם יפצה את המתלון בסכום של 1500 ₪ עד ליום 6.9.19. הפיצוי יועבר באמצעות מזכירות בית המשפט.

ניתן לקזז את ההפקדה (במסגרת תיק המעצר), ובכפוף לכל דין, מסכום הקנס והפיצוי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג סיוון תשע"ט, 26 יוני 2019, במעמד הצדדים.